

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Drzymała
Sędziowie:	SSA Marta Fidzińska - Juszcak SSA Iwona Łuka-Kliszcz (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **F. U.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.**

przy udziale zainteresowanych: D. G., H. P., K. S.,

J. S. (1), G. F., Z. W. (1), B. P. (1), J. C., E. G. (1), T. K. (1), S. I., A. P. (1), C. G., J. K. (1), M. K. (1), A. K. (1), M. D., E. K. (1), M. G. (1), M. Ś. (1), A. K. (2), D. D. (1), M. K. (2), E. J., E. S. (1), M. Ś. (2), I. L., M. K. (3), A. S. (1), K. C., E. B. (1), E. K. (2), C. L., K. H., I. R., M. G. (2), K. G. (1), J. Ż., D. K. (1), D. N., A. M. (1), K. P. (1), M. G. (3), Z. K., B. M. (1), D. P. (1), B. P. (2), H. M., K. M., E. B. (2), J. M. (1), Z. G., J. K. (2), R. S., M. S. (1), A. P. (2), E. W., M. S. (2), J. D. (1), M. G. (4), H. K. (1), B. S. (1), K. D., M. Z., E. D. (1), I. N., J. W., M. K. (4), D. D. (2), S. K., J. S. (2), L. T., K. G. (2), L. Ć., B. M. (2), E. D. (2), D. P. (2), M. W. (1), D. P. (3), G. K., J. K. (3), J. D. (2), B. P. (3), L. K., M. R. (1), B. G. (1), B. K. (1), Ł. D., M. C., M. S. (3), T. K. (2), J. M. (2), E. B. (3), U. M., G. P., A. T., A. K. (3), M. G. (5), E. K. (3), E. G. (2), B. S. (2), (...) Spółki z o.o. w T., S. B., G. C., B. C. (1), M. S. (4), S. T., K. U., Z. Z., B. K. (2), J. D. (3), B. G. (2), H. Ł., M. L., R. K. (1), R. K. (2), B. J., M. K. (5), H. U., H. K. (2), S. N., E. P. (1), E. P. (2), M. N., G. S. (1), B. C. (2), L. R. (1), M. S. (5), G. S. (2), B., B. Z., J. K. (4), R. D., T. L., B. D., E. T., D. B., B. T., A. S. (2), M. W., A. S. (3), M. K. (1), K. P. (2), B. S. (3), R. R., J. M. (3), M. P. (1), M. K. (6), K. N., A. J., A. Ż. (1), E. K. (4), Z. H., C. P., W. Ś., B. O., U. D., I. B., H. S., A. U., M. W. (2), T. S., C. B., L. R. (2), M. S. (6), M. K. (7), S. R., A. P. (3), B. M. (3), I. Ż., R. B., A. P. (4), B. Ć., H. O., j S. S., B. K. (3), D. C., G. G., B. S. (4), A. K. (4), A. Ż. (2), J. B., J. P. (1), B. R., D. K. (2), J. G., I. M., M. P. (2), M. W. (3), K. B., J. S. (3), E. S. (2), T. G., E. K. (5), M. K. (8), T. D., E. P. (3), J. P. (2), W. C., L. Z., M. R. (2), I. S., Z. W. (2), B. K. (4), E. P. (4), M. M., G. O., B. K. (5), G. R., D. K. (3), W. B., B. F., M. S. (7), B. C. (3), M. S. (8), J. P. (3), H. W., E. P. (5), J. S. (4), D. F., A. P. (5), R. C., A. N., A. M. (2)

o przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania składkowe Spółki z o.o. (...) z siedzibą w T.

na skutek apelacji wnioskodawcy F. U.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 22 lutego 2012 r. sygn. akt VII U 260/10

z m i e n i a zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego w ten tylko sposób, że stwierdza, iż F. U. nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia Spółki z o.o. (...) z siedzibą w T. za miesiąc sierpień 2006 r., a w pozostałym zakresie apelację oddala.

Sygn. akt III AUa 962/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych w punkcie 1. oddalił odwołanie **F. U.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 21 grudnia 2009 r. ustalającej, iż jako członek zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. odpowiada on całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od kwietnia 2006 r. do sierpnia 2006 r. wraz z odsetkami, a w punkcie 2. nie obciążył F. U. kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że (...) sp. z o.o. od początku swojego powstania przynosiła straty, a czasie objęcia przez wnioskodawcę F. U. funkcji prezesa jednoosobowego zarządu, który przypadał m.in. w okresie od kwietnia do sierpnia 2006 r., miała już liczne nieuregulowane zobowiązania, w tym z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Od początku 2006 r. wynagrodzenia były pracownikom wypłacane z opóźnieniem lub w niepełnej wysokości, a od kwietnia 2006 r. spółka nie regulowała już w ogóle zobowiązań z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Na dzień 30 czerwca 2006 r. aktywa spółki wynosiły 335.939,43 zł, a aktywa obrotowe 534.799,29 zł, zaś zobowiązania oscyływały wokół kwoty 9 milionów zł. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie prowadził postępowanie na skutek oświadczenia o wszczęciu postępowania naprawczego, w wyniku którego postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2006 r. zakazał wszczęcia postępowania naprawczego, albowiem stwierdził, że (...) sp. z o.o. już jest niewypłacalna, a nie dopiero zagrożona niewypłacalnością. Na skutek wniosku Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. z dnia 4 grudnia 2006 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie postanowieniem z dnia 30 stycznia 2007 r. ogłosił upadłość (...) sp. z o.o. obejmującą likwidację jej majątku, a następnie postanowieniem z dnia 27 lipca 2007 r. umorzył postępowanie upadłościowe stwierdzając, iż majątek masy upadłości w kwocie 668.741,88 zł nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego oszacowanych na kwotę 1.420.718,00 zł. Organ rentowy dochodził zaległych należności (...) sp. z o.o. z tytułu składek za lata 2001-2007 w ramach egzekucji prowadzonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. m.in. z rachunków bankowych spółki. Postępowanie egzekucyjne zostało jednak umorzone postanowieniem z dnia 11 grudnia 2008 r., z uwagi na brak majątku spółki.

Ustalił też Sąd Okręgowy, że wyrokiem z dnia 21 lipca 2008 r. Sąd Rejonowy w Chrzanowie umorzył warunkowo postępowanie karne wobec F. U. oskarżonego m.in. o to, że w okresie od dnia 20 kwietnia 2006 r. do 20 września 2006 r. pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. nie zgłosił wniosku o jej upadłość pomimo powstania warunków uzasadniających według przepisów dotyczących upadłości spółki. W ramach tego postępowania w dopuszczonej opinii biegły ds. finansów przyjął, że (...) sp. z o.o. stała się niewypłacalna w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r., poz. 1112 ze zm.) z dniem 31 grudnia 2003 r. Zaś termin do złożenia wniosku o ogłoszenie jej upadłości upłynął z dniem 14 kwietnia 2004 r., tj. po 2 tygodniach dnia 31 marca 2004 r., kiedy to winno zostać sporządzone sprawozdanie finansowe spółki za 2003 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy oceniając odwołanie jako nieuzasadnione przytoczył treść art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w zw. z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) i wywiódł, że warunkiem odpowiedzialności członka zarządu za zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne spółki z o.o. jest ustalenie bezskuteczności egzekucji z majątku spółki i że zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez osobę, która odpowiada za

te zaległości, jak również że nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające ją od odpowiedzialności, tj. wykazanie, iż we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez winy członka zarządu. Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawca był w okresie od kwietnia 2006 r. do sierpnia 2006 r. prezesem jednoosobowego zarządu (...) sp. z o.o., a wtedy to spółka nie regulowała swoich zobowiązań z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Zaistniała też druga z przesłanek przeniesienia na wnioskodawcę odpowiedzialności za zaległości składkowe (...) sp. z o.o. w postaci bezskuteczności egzekucji należności składkowych z majątki samej spółki. Zostało to bowiem potwierdzone postanowieniem Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. o umorzeniu egzekucji z uwagi na brak majątku spółki. Wnioskodawca nie wykazał zaś żadnej z przesłanek uwalniających go od odpowiedzialności i za zaległości składkowe spółki. W szczególności, że we właściwym czasie złożył on wniosek o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. lub o wszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości, ani że niezłożenie tego wniosku nastąpiło bez jego winy. Wręcz przeciwnie, wina wnioskodawcy w niezłożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości w ustawowym terminie została przesadzona w postępowaniu karnym przed Sądem Rejonowym w Chrzanowie. Warunkowe umorzenie nie oznacza bowiem, że został on uniewinniony, lecz że jego wina nie została oceniona jako znaczna. Zasadna jest zatem odpowiedzialność wnioskodawcy za wskazane w zaskarżonej decyzji zaległości składkowe. W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Motywując zaś nieobciążanie wnioskodawcy kosztami postępowania Sąd Okręgowy powołał się na treść art. 102 k.p.c. i fakt, że dodatkowe zwiększenie zobowiązań wnioskodawcy o koszty postępowania mogłoby dodatkowo utrudnić uregulowanie należności.

Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wywiódł wnioskodawca F. U.. Zaskarżając go w całości zarzucił oparcie się przez Sąd pierwszej instancji na wykładni przepisów, które powstały po dacie pełnienia przez niego funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. oraz wadliwych ustaleniach w zakresie majątku spółki z okresu od 5 miesięcy do 2 lat, od jego odwołania z władz spółki, a także, że Sąd pierwszej instancji oparł się na błędnym wyroku Sądu Rejonowego w Chrzanowie 21 lipca 2008 r., którym umorzono wobec niego warunkowo postępowanie karne. Wskazując na tak sformułowane zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i stwierdzenie, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania (...) sp. z o.o.

W obszernym uzasadnieniu apelujący podniósł m.in., że do spornych zaległości składkowych Sąd pierwszej instancji zastosował przepisy oraz powołał orzecznictwo, które pochodzi z okresu znacznie późniejszego niż pełnienie przez jego funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. Zakwestionował też ustaloną kwotę zaległości składkowych. Zaś odnosząc się do przypisania mu nie zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości, apelujący podniósł, że od 1980 r. był przewodniczącym zakładowej komisji (...) i zajmował się przede wszystkim sprawami socjalnymi dotyczącymi pracowników. Z pierwszymi dokumentami księgowymi spółki miał do czynienia dopiero po objęciu funkcji prezesa zarządu, a zgodnie z informacjami od innych pracowników, na zapoznanie się z sytuacją spółki miał trzy miesiące. Ponadto apelujący podniósł, że postępowanie karne zakończone wyrokiem z dnia 21 lipca 2008 r. umarzającym warunkowo postępowanie karne było stronne i nie odpowiada prawdzie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jedynie częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stanowisko, iż w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki z art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w zw. z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) warunkujące odpowiedzialność wnioskodawcy F. U. jako członka zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. za zaległości z tytułu składek spółki.

Nie było w sprawie kwestionowane, że (...) sp. z o.o. posiada zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, które zostały ujęte w zaskarżonej decyzji, a także, że egzekucja tych należności wobec samej spółki

okazała się bezskuteczna wobec braku majątku, a następnie upadłości i likwidacji spółki. Jako nieuprawnione należy zaś uznać zarzuty i twierdzenia apelującego sprowadzające się do próby uwolnienia się od odpowiedzialności za sporne zaległości składkowe poprzez stwierdzenie, że po jego stronie brak jest winy w niepodjęciu działań w kierunku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego (...) sp. z o.o. we właściwym terminie. Należy podkreślić, że unormowanie zawarte w art. 116 Ordynacji podatkowej, wprowadza osobistą odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki z o.o. m.in. z uwagi na ogromne znaczenie zarządu dla tej spółki. Ustawodawca uznał bowiem, że członkowie zarządu, jako członkowie organu osoby prawnej, mają decydujące znaczenie w zarządzaniu oraz bieżącym kierowaniu sprawami spółki. Zatem w sytuacji, gdy z majątku spółki wierzyciele nie mogą wyegzekwować swoich wierzytelności, podmiotami odpowiedzialnymi za to są w zasadzie członkowie zarządu. Stąd też, pomimo tego, że spółka z o.o. jest spółką kapitałową, wprowadzono osobistą odpowiedzialność majątkową członków zarządu, nawet takich, którzy nie są udziałowcami spółki. Jednakże nieracjonalne byłoby, aby odpowiedzialność za zaległość składkowe ponosiła osoba, która wykaże, iż to z okoliczności od niej niezależnych powstała obecna niemożliwość zaspokojenia wierzyciela spółki. Normatywny wyraz tej zasady został ujęty w art. 116 § 1 pkt 1 lit. a Ordynacji podatkowej, stosownie do którego nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki członek zarządu, który wykazał m.in. niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy. Członek zarządu chcący tą drogą uniknąć odpowiedzialności powinien wykazać swój niezawiniony brak możliwości złożenia takiego wniosku, z powodów na od niego niezależnych, np. przewlekłej choroby skutkującej nieobecnością w pracy, podstępny wprowadzeniu w błąd co do danych o wynikach finansowych spółki przez inną osobę (innego członka zarządu) itp. Chodzi tu zatem o obiektywne okoliczności, pozostające poza kontrolą członka zarządu i wyłączające możliwość postawienia mu zarzutu o niedopełnieniu swoich obowiązków w zakresie prowadzenia spraw spółki i braku znajomości jej sytuacji finansowej, co uniemożliwiło mu odpowiednią reakcję wymaganą dla ratowania samej spółki i ochrony interesów wierzycieli. W przypadku F. U. takie okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność nie zachodzą. Nie zmienia tego nawet fakt, że przed objęciem funkcji prezesa zarządu nie interesował się on sprawami finansowymi spółki, ale dział w komisji zakładowej (...), gdzie zajmował się sprawami socjalnymi pracowników. Zaś jako prezes zarządu miał zbyt mało czasu na zapoznanie się z sytuacją finansową spółki. W tym czasie zarząd (...) sp. z o.o. był jednoosobowy i jedynym członkiem zarządu (prezesem) był właśnie wnioskodawca. Zatem cały zarząd spółką, prowadzenie jej spraw i reprezentacja spółki należała do wnioskodawcy i była jego obowiązkiem. Jakkolwiek odpowiedzialność w trybie art. 116 § 2 Ordynacji podatkowej, nie może być skierowana wobec takiej osoby, która ani faktycznie nie pełniła obowiązków członka zarządu spółki, ani też nie miała możliwości pełnienia takich obowiązków w okresie, w którym powstały zaległości spółki (zob. NSA w W. w wyrokach z dnia 25 listopada 2005 r. I FSK 305/05 LEX nr 187963 oraz z dnia 18 listopada 2005 r. I FSK 257/05 LEX nr 187895), tak więc negatywne konsekwencje związane z przeniesieniem odpowiedzialności ze spółki na osobę trzecią nie mogą dotyczyć w przypadku członków zarządów spółek osób, które nie miały w istocie żadnego wpływu na bieg spraw spółki w czasie powstania zaległości. Sytuacja taka występuje w szczególności w przypadku wieloosobowych zarządów, gdzie obowiązki i kompetencje do prowadzenia określonych spraw spółki (np. finansowych, produkcyjno-technicznych, kadrowych itp.) są podzielone na poszczególnych członków zarządu. Wtedy to może dojść do sytuacji, gdzie członek zarządu, który w ramach pełnionej funkcji wykonuje czynności nie związane ze sprawami finansowymi, może nie mieć informacji o sytuacji finansowej spółki – powstałym zadłużeniu itp. Nie mając zaś dostępu do dokumentów i informacji finansowych, pozostaje w nieświadomości wystąpienia okoliczności obligujących do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, która to nieświadomość jest usprawiedliwiona.

W przypadku wnioskodawcy takiego rozróżnienia dokonać nie można, skoro był on jedynym członkiem zarządu (...) sp. z o.o. i zajmował się on – a przynajmniej miał taki obowiązek – wszystkimi sprawami spółki, w tym sprawami finansowymi. Zatem powinien mieć wiedzę co do tego, jak wygląda sytuacja finansowa spółki. Zatem nawet twierdzenia apelującego, że takiej wiedzy nie posiadał, nie są słuszne, a wręcz dziwią. Przecież pełniąc funkcje prezesa jednoosobowego zarządu F. U. był jedyną osobą uprawnioną do reprezentacji spółki i wszystkie dokumenty, a także jakiegokolwiek oświadczenia w imieniu spółki dla ich ważności wymagały jego podpisu, zatem musiał się z nimi zapoznać. Ponadto, przy interpretacji art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej w pierwszym rzędzie należy mieć na uwadze funkcję tego uregulowania, która polega na prawnej ochronie interesów wierzycieli, aby zapobiec narastaniu

zadłużenia spółki w sytuacji, gdy wiadome jest, że z majątku spółki nie będzie możliwe zaspokojenie wszystkich wierzytelności w całości. Podjęcie stosownych działań należy więc do członków zarządu, aby poprzez złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości wszyscy wierzyciele mieli możliwość uzyskać choćby tylko częściowe zaspokojenie się z majątku spółki. Odpowiedzialność za zrealizowanie tego celu spoczywa na członkach zarządu spółki, gdyż to oni są uprawnieni i zobowiązani do kontrolowania stanu finansów i majątku spółki oraz do zgłoszenia wniosku o upadłość lub otwarcie postępowania układowego, gdy zachodzą do tego podstawy. W konsekwencji ten, kto podjął się zarządu spraw spółki z o. o., powinien swoje obowiązki – w szczególności gdy jest jedynym członkiem zarządu – wykonywać z należyłą starannością, a dochowanie takiej staranności podlega ocenie także w aspekcie wynikających z art. 293 § 2 k.s.h. powinności wypływających ze sprawowania funkcji członka zarządu spółki, a więc z uwzględnieniem zawodowego charakteru jego działalności. Co prawda przepis ten zawarty jest wśród norm regulujących odpowiedzialność cywilnoprawną członków zarządu, jednakże wynika z niego wymaganie dochowania podwyższonej staranności przy wykonywaniu obowiązków przez osoby pełniące funkcje w zarządzie spółki handlowej. Każdy z członków zarządu spółki z należyłą starannością powinien zatem zadbać o ochronę interesów wszystkich wierzycieli zagrożonych stanem niewypłacalności spółki i nie dopuścić do sytuacji, w której żaden z wierzycieli nie zostanie zaspokojony lub niektórzy z nich zostaną zaspokojeni ze szkodą dla innych. Przesłanki uwolnienia się przez członka zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki sprowadzają się więc do wykazania, że – pomimo zachowania należytej staranności w działaniach zmierzających do wszczęcia postępowania upadłościowego lub układowego (co oznacza wykazanie, że uczynił on ze swej strony wszystko, aby nie dopuścić do zniweczenia celu tych postępowań) – obiektywnie zaistniały przyczyny, które uniemożliwiły mu dokonanie takich czynności. Należy więc stwierdzić, że wnioskodawca w świetle art. 201 i art. 204 k.s.h., jako prezes jednoosobowego zarządu spółki z o.o. był uprawniony i zobowiązany do jej reprezentowania i prowadzenia jej spraw w zakresie wszystkich czynności sądowych i pozasądowych. Tymczasem wnioskodawca, jakkolwiek próbował zmienić trudną sytuację finansową spółki podejmując działania mające usprawnić jej finanse, to jednak nie wykonał czynności zmierzających do zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. lub wszczęcia postępowania układowego, do czego był zobligowany przepisami ustawy. Wniosek o ogłoszenie upadłości powinien zostać zgłoszony w ciągu 2 tygodni od dnia ujawnienia, że majątek spółki nie wystarcza na zaspokojenie jej długów. W przypadku nowo powołanego członka zarządu, termin ten zaczyna biec od daty objęcia funkcji, albowiem niezwłocznie winien on zapoznać się ze stanem interesów spółki i stwierdzić, czy uzasadnia on zgłoszenie wniosku o upadłość lub otwarcie postępowania układowego, a jeśli czynność taka jest uzasadniona i nie została dokonana, niezwłocznie złożyć odpowiedni wniosek. Wnioskodawca, jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. takiego wniosku nie złożył. Ponadto, jak trafnie zauważył Sąd pierwszej instancji, kwestia winy wnioskodawcy w niezłożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. lub wszczęcia postępowania układowego, została już wcześniej przesądzona w wyroku Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 21 lipca 2008 r., umarzającego warunkowo postępowanie karne wobec wnioskodawcy oskarżonego m.in. o to, że w okresie od dnia 20 kwietnia 2006 r. do 20 września 2006 r. pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. nie zgłosił wniosku o jej upadłość pomimo powstania warunków uzasadniających według przepisów dotyczących upadłości spółki. Bez znaczenia są jednak zarzuty apelującego zmierzające do wykazania, że postępowanie to prowadzone było nierzetelnie, bowiem wyrok w tej sprawie jest prawomocny.

Na uwzględnienie zasługują jedynie twierdzenia i zarzuty apelującego odnośnie okresu, za jaki ponosi on odpowiedzialność za należności składkowe (...) sp. z o.o. O ile pełnił on funkcję prezesa zarządu od dnia 20 kwietnia 2006 r. do 31 sierpnia 2006 r., to nie może być obciążony zaległościami składkowymi za miesiąc sierpień 2006 r., jak przyjął to Sąd pierwszej instancji w ślad za organem rentowym. Stosownie do treści art. 116 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej, jedną z przesłanek odpowiedzialności członka zarządu spółki z o.o. jest powstanie zobowiązania (zaległości składkowych) w czasie pełnienia funkcji członka zarządu. Tymczasem zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, termin płatności składek za dany miesiąc przypada do 15 dnia następnego miesiąca – dla płatnika będącego spółką z o.o. (...) należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za miesiąc sierpień, które ostatecznie nie zostały opłacone przez (...) sp. z o.o., powstały dopiero z dniem 15 września 2006 r. Wtedy zaś wnioskodawca nie pełnił już funkcji prezesa w zarządzie (...) sp. z o.o. Z tych przyczyn w tym tylko zakresie nie ponosi on odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w sentencji, a oddalenie apelacji w pozostałym zakresie nastąpiło na zasadzie art. 385 k.p.c.